

DOBROGEA JUNĂ

DOBROGEA A DOBROGENILOR

Director: CONSTANTIN N. SARRY

Organ al revendicărilor naționale ale Dobrogenilor

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI—STRADA PATRAȘCU-VOGA, No. 4
Mănușierile au se însoțind

ABONAMENTE:
Pe un an . . . 40 Lei — Pe 6 luni . . . 22 Lei
Anunțuri și reclame după învoială

Incalificabil

Răspunzând unei nevoi imediate și de toți resimțită, Comisia de aprovizionare a aprobat pentru județul Constanța un număr de vagoane de petrol — nu putem preciza încă exact cifra — din care o parte, cu sau fără știrea acelei comisii, urma să serve ca schimb pentru sămânța ce unii din favoriții regimului trebuia să a-ducă din Cadrilater.

După știri precise, cerealele obținute pe această cale, au fost transformate în făină și cașcaval, și desfăcute pe prețuri, menite a reabilita anume situațiuni materiale adrunținate ale unor politiciani bine cunoscuți.

Denunțăm faptul, a cărui autenticitate o garantăm, dar a cărui calificare ne abținem pentru moment a o face.

Dobrogea părăsită

Trebuie să suferi uneori, trebuie să taci adesea, trebuie să rabzi întotdeauna. Dar atunci când nu mai poți, atunci când te cuprinde scârba și când revolta îți înecă glasul, când indignarea tăcută a tuturor te deștează și te amărește, atunci, cu riscul de a fi un inoportun, trebuie să te hotărăști să spui ceasce arareori doare...

Și prin minți fmi trec toate nedreptățile, toate umilirile Dobrogei noastre. Nu merg prea departe. În anul 1918 sub guvernul politicianismului d-lui Alexandru Marghiloman. La Galați, după multă trudă, Dobrogenii își organizează o societate cooperativă cu scopul de a obține dela guvern — ca atare alte societăți — oarecari cantități de alimente de prima necesitate. Marile basarabene ale Dunării, Azaciului, Badalanul Galaților, erau pline de rețușii și români din Dobrogea, chinuși de săta lipsă și de săta pribegie.

Din primele zile peste 10.000 de suflete se înscriu și câteva mii de lei conscries pe dată capitalul prim, de care se avea nevoie pentru cele dintâi cumpărături.

O comisie pleacă odată, de două, de trei ori la Iași, ca să vorbească cu d-nii Miniștri, ca să se roage de d-l Marghiloman, ca să ceară d-lui Gârlețeanu, Zărnice. Politicianii se fereau să și pronunțe numele Dobrogei, dar mi-te să primească în audiențe pe delegații unei societăți dobrogeșe constituite.

Pe o vreme de toamnă ploioasă și tristă — lmi amintesc — cooperativa se dizolvă; banii se restituiesc celor ce-au contribuit dela început.

Mă întorceam înocet cu tata acasă. Pe strada Mare, la cooperativa Negustorilor, se împărțea mălai și brânză. «De ce tată?» — Intr'un ofras prelung, bitrănesc, auzii un crâmpeni dintr'o frază — «...Dobrogea părăsită...».

La Iași, ședințele Camerei. În dezbateri, proiectul despăgubirilor de război. D. Ștefan Bory și cu tata reacțiază un amendament în sensul admiterii înființării unei comisii speciale pentru cercetarea pagubelor din Dobrogea. Amendamentul propus se respinge cu o deosebită spontaneitate.

Și eu, naiv, iarăși întreb. Și, Intr'un târziu, același răspuns hotărât și dureros, un răspuns prin care vorbeau 39 de ani de experiență politică dobrogeană...

În anul 1919 sub guvernul politicianismului d-lui Brătianu și al d-lui Constantinulescu — în special.

Dobrogea părăsită n'are de mâncare. Dobrogea, «pustie, tristă și goală», așa cum o descria slădădat Ovidiu, n'are vite de muncă, n'are mașini, n'are unelte și n'are sămânță. Vasele americane descarcă în port făină. Printr'o primă hotărâre, delegatul american acordă județului Constanța făina necesară.

Un director de ziar și a amintit de ofanii Dobrogei și o Doamnă s'a înduplecat să se gândească la sprijinul atâtor micuți rămași fără de ajutor. Ei uitaseră stăpânii. Uitaseră atât de degrabă de jertfa Turcucaiei, uitaseră de jertfa munților și câmpiorii Tării-Românești și Moldovei, uitaseră de sârmanele odrasle ale celor ce s'au grăbit să suture și să moară... Păcatele părinților erau să le ispășească copiii...

În vremea din urmă era vorba și s'a acordat chiar țăranilor din regiunea frontală din județele Putna, Covurii, Brăila, R. Sîrat, Suceava, un avans de 7 la sută asupra declarațiilor despăgubirilor de război. În Dobrogea n'a fost front, în Dobrogea nu s'a furat, nu s'a nimicit! În Dobrogea țăranii români refugiați au găsit tot ce-au lăsat, și-au regăsit gospodăriile, vitele și viața de altădată!

Și acum tresc țăranii Dobrogei!... Ei n'au nevoie de nimic și de nimeni! O biată femeie din Luncașii, cu un copil în brațe și cu altul aștept de poală, mă întămpină. Intr'un șofocet dureros, sună: «...Am fost departe, Domnule, două luni am mers cu trenul și după ce am trecut munții ori mari și Rusia, am ajuns la Siberia. Mi-a murit soțul, Măscu de 8 ani și fasa mai mare... Ne-am întors. Acum n'am mai găsit decât pustiu și iale. El s'a mai vait. S'a fi prăpădit,

c'asa am suferi. Acum, ce mă fac eu, Domnule?»...

Dispre Mare bătea un vânt puerând un cântec... «Dobrogea pustiită, Dobrogea părăsită»...

1918, Martie 12.

H. P. Gr.

Moartea unui tovarăș de muncă

Crâncenul război, care a impus omenirii întregi atâtea refaceri, a sămănat în același timp sfâșietoare dureri și a lăsat mari goluri în mijlocul nostru, în cercul restrâns al tovarășilor de muncă, străduințe și speranțe, de odinioară.

Printre aceste pierderi dureroase, ireparabile, e și aceea a lui Cristache Panaitescu, — pierdere pe care dă tr'un simțământ de sfântă datorie față s'o împărtășesc tuturor colegilor de pretutindeni.

Oculul lăsat de Panaitescu la proporții uriașe în momentele grele și însemnate prin care trecem, când acest modest dar neobosit leader al muncitorilor români ar fi putut da întreaga măsură a capacității sale pentru mișcarea și clasa noastră și a dragostei sale de țară.

Luptător neobosit din frageda lui copilărie, el a luat parte la toate acțiunile noastre, cari au condus la alcătuirea și voțarea legii meserilor. Orator de tribună apreciat, el a fost în același timp și un neobosit colaborator al «Meseriarului român» și «Dobrogei Jună». — aceste două organe care au îmbrățișat totdeauna cu căldură cauza noastră.

Pe cât de fatalist în afacerile proprii, pe atât de energic și om de inițiativă în treburile publice, primul președinte al Corporației Constanței și membru al Camerei de meserii, după ce și-a pierdut șansa în exilul Dobrogenilor, a succumbat el însuși șase șase luni mai târziu, pe urma unei intoxicații.

Oricare vor fi, într'un viitor cât de apropiat, situația țării și roșul meseriarului român, nu trebuie uitat rolul important jucat și tributul prețios adus de un luptător de talia lui Cristache Panaitescu, care, sârmanul, a murit, înainte de a fi putut vedea realizată România Mare, în al cărei Parlament vocea și competența lui ar fi fost una din cele mai indicate și mai de sinteresate.

Cu toate disensiunile ce ne au putut despărți vre-odată, nu pot lăsa să trecă neînregistrată această pierdere, fără regretul căvenit omului de muncă, de talent și de folos obștesc, care a fost Cristache Panaitescu.

Pe-i amintirea o pildă vrednică pentru toți tovarășii de muncă, de necesari și de nădejde în vremuri mai bune.

Const. N. Filip
Măscu și Portul Constanța

Zori nouă

Socotesc de prisos a mai stărui asupra însemnătății cooperatiei și asupra rezultatelor strălucite ce ea a dat pretutindeni, dar în special în Dobrogea, unde țaranul întărit, priceput, econom și harnic, a știut să dea acestei ramuri de activitate socială concursul cel mai devotat.

Eclipsa prin care trece mișcarea cooperativă la noi, din cauza vitregiei soartei și a împrejurărilor cunoscute, e trecătoare. Zorile nouă a început să se ivească.

Am întâlnit alături, coborând scările Casei Centrale a Bășilor Populare, pe amicul nostru Vasile Lepădatu și Zănea Topor, fostul și actualul director al Federalei din Constanța, pe de o parte satisfăcuți de bunăvoință ce au întâmpinat pretutindeni în cercurile conducătoare dela centru, iar pe de alta mai hotărâți și mai încrezători în sine, ca oricând.

Exuberanți de energie și de dragoste pentru structurile populare din care au eșii, acești doi meri-toși filii ai Dobrogei mi-au expus timp de două ore întreaga situațiune a mișcării cooperatie din partea locului cum și un întreg program de activitate pentru viitor.

Ne vom achita în numărul următor de o plăcută datorie, redând cât mai exact această convorbire, care va interesa, suntem siguri, în cel mai înalt grad toată populațiunea dobrogeană.

RETEVEIE

Considerație «specială»
Întrebat asupra motivelor, care au determinat pe fruntașii liberali din Constanța de a impune partidului onorarea de a fi reprezentat prin juriștii și spiritalul d. Paul Dobrescu, d. Neulescu, prefectul județului a răspuns:

«Aveam nevoie de cineva, care să alerge în dreapta și la stânga. Nu oricare din noi putea face pe strălucit. Ne-am fixat oia dar asupra persoanei lui Dobrescu și ca să-l luăm în cu puferea și autoritatea, pe care nu l le poate da propria persoană. I-am pus pe lista de candidați».

Absolut autentic.

Geanabet

CLIPE

27 Octombrie 1917, Brădărești.

Vor pleca iarăși la luptă, și vor învinge iarăși; dar nu tot acela de până acum, căci din trei ofițeri ai bateriei a IX-a, doi au căzut: Slt. Grigore și Slt. O. Mândă, și Slt. Miron Nifescu a marit, ... numai Mircea Boboc, din cei vechi, va duce mai departe ostenții spre țintă.

Așa adună soarta câte odată vitejii la un loc, dând pildă tuturor de voință și puterea românului; așa a strâns și acum trei ofițeri bravi la o mână de luptători îndrăjești. Și au tăcut cinstite numelii de Dobrogean acești oșteni porțiți spre în bătă cu marea ei îndemul în suflet. Credeau în ea, și în lovină; căci credința în-pușca mânășă ține înăuntrul ei idealul ei.

Dar în primul pas făcut, unul s'a prăbușit de-afurări: Miron Nifescu. Pe malul Siretului și a făcut deplin datoria; la 31 Iulie a bătut cum știa Dobrogenii să bată; iar la 6 August, acela și mare pentru întreaga suflare românească, când s'a stornicic stavila pusă învalirii după-mare, Miron Nifescu și-a îndeplinit chemarea cu ultimul sacrificiu — a căzut. În viitor! bombarimentului un obuz s'a tărmănt lângă el, aruncându-i o schijă în spate.

Sângele l'a umplut, dar el, soldat român, n'a pregetat o clipă să plece de lângă tun. A fost pansat în pripă, și glumind comanda, trăgea, răzbea. În sufletul lui era tare credința că nu și poate părași camarazii cât mai are puteri. Și în adevăr, a stat până ce slab de preza mult sânge pierdut, a căzut în nesimțire îmbrățișându-și cu o ultimă privire tunurile lui dragi, uneltele cu cari a înfrânt vijelia. ...

Soldații l'au dus pe targă până la primul post de ajutor; apoi a fost transportat în un spinal d-n Bărlad. Și rana i se închiesc aproape, putea pleca iarăși la luptă; dar se vede că nu i-a fost lui dar să poarte mai departe focul sufletului, căci l-a prins tifosul, și moartea l'a strâns în pânza-i deasă și neagră. Astfel a marit Miron Nifescu: dobrogean viteaz, nu a părăsit tunul cât a putut sta în picioare; român, pălind de durere, îndemna la glume și la luptă; fiiș bun al țării, a luptat până la sfârșit.

Era din Tulcea. Cine știe, poate în clipa din urmă, când plenspele s'au lăsat negre peste lumină, el a văzut în sticlirea ochilor, ca prin via, casa părintească, Dunărea, și sus pe deal, Dreobanșii sunând lupta sub arpele deschise ale vulturului, ce stă gata să-i ia zborul. Aida.

Permisele

Ziarul «Renasterea Română» din Sibiu, sesizat de o știre dată de ziarul «Dacia» din București, cum că mai mulți negustori din Craiova au adus dela Sibiu două vagoane cu mere și două cu sudă caustică, punându-le în vânzare merele cu 7—8 lei kg. iar soda cu 22—25 lei, constată că: «Știa de mult că toate mărfurile și alimentele aduse din Ardeal în România-veche, au fost și sunt speculate». Și se întreabă că, «cine sunt negustorii aceștia cari pot să treacă, în împrejurările de azi, prin atâtea pașă, asemenea cantități de mărfuri de peste Carpați, neșupărți de nimeni? Și cum se face că mărfurile cari încep pe mâna speculanților sunt mult mai numeroase decât cele cari a-jung la Direcția aprovizionării din București?»

Se vede că povestea cumerților dela noi e încă necunoscută contraților din Ardeal. Dar dacă faptul acesta pe noi nu ne miră de loc, apoi ne-am găsi totuși destul de neplăcut surprinși — chiar mai mult decât contrații noștri — în ziua când în loc să pătrundă dela dâncii la noi curenteile sănătoase ale cinstiei în administrație, se va constata că pătrunde tot de la noi. La dâncii, neomia secăturilor cari veșnic bine ocrotite de pulpana cutărilor ori cultură mare politician, pentru a putea opera în linște la noi, — ajung astăzi să se înscuibere și pe dincolo, aranjând în așa fel, în cât să se poată atât de bine sustrage vigilenței — de care suntem convingți și cu care Ardelienii se mândresc.

Ce să mai spunem atunci de noi? Că mai multă cinstie se cuvine, e probabil, — dar cui s'o cere? unor asemenea «negustori»? Ei n'o au... sârmanii.

Am constatat și noi, zilele trecute, că vapoare întregi de alimente se descarcă la Constanța; dar, că dispar ca prin farmec pentru a apărea spre vânzare «pe sub mână» — cum s'ar aice mai pretioasă — dar pe prețuri destul de... prețuite.

Am rămas însă cu constatarea; iar «negustorii» — zică le alți «pungași», noi nu le mai zicem — își văd mai departe de trebură lor. Și le stă chiar bine. «Pildele nu pornesc de sus?»

De știtei pe noi nu ne-ar mai mira nici alte noutăți din Ardeal. Oare, nu e azi una cu România-Vechi? Iar dacă, da: «La vremuri noi... hoji noi» și «la vremuri mari... hoji mari».

Doar suntem în era prefecților.

Al. Buta

Dobrogenii, citiți ziarul nostru, care este folositor pentru toți.

Un apel din Ardeal

Delegata «Reuniunii Femelor române» din Sibiu, d-na Sanda Dr. I. Matei, adresează femeilor române din Regat un călduros apel pentru veștejirea ororilor războiului și pentru ajutorarea populației rămasă fără hrană și fără adăpost în urma jafului unguresc de pe linia de demarcațiune.

Luăm cu drag act de această și dorim în mod sincer ca apelul numitei doamnă să găsească căvenitul răsunet în întreaga țară.

Știți străji și noi, de mai bine de doi ani de zile, cine alții mai adănc decât dobrogenii vor putea să și deie seama de amarul, de durerea, de nevoile îngrozitoare ale unei populații rămasă pe drumuri, fără adăpost, jeluită și lipsită, poate, de ultimul gologan, ba presărată pe ici colo — crădă ironic a soții! — de ortani cari puteau încă în memorie icona unui tată zămbitor dus în război, și astăzi inconștienți la îngropăciunea mamei — unicul sprijin rămas — îngropăciune atât de curioasă pentu bieții micuți, fără popă, fără prhoad, numai cu carule oprite în și pe loc, vreme cât să sași o groapă, pentru un stăru netrebnic...

Popasul sărășește; căravana pleacă și tocmă adouă și întreabă militei de mă-muca lor.

Dar casa? Dar tăcuți? ...Oh, noi credem durerea asta, căci am îndurat-o. Și n'am vrea să mai amintim de dânsa, că ni se nnoadă pe nevrute lacrimile în barbă și nodul plânsului ne nmeacă n'gât.

Apelul ajutorului pentru orfanii ori sînistrății din Ardeal ne ntoarce însă cu gândul și la noi. Căci dacă e nespus de dureros să i mai împarți și pe nenorociți în tabere, apoi în cazul nostru totuși ne poate fi lertat, lertat, da, căci aici odată nenorociți chivernisimului Ardeal nu vor să-măna la chip și la roat cu nefericiții noștri dobrogenii, cari au rămas pe drumuri. La ei s'a mai găsi ceva; la noi: nimic. Ei vor mai avea cel puțin lacrimi de vărsat; nenorociții noștri însă nici lacrimi nu mai au... le-au lăstovit pe toate doi ani de pribegie!

De-a fi să n'nceapă să le vină ajutoare, din țară și de prin Ardeal, le vor veni, de rău de bine. De-a fi să ceară adăpost, vor cere și-or găsi: deschis e sânul țării înspre ei. Nouă însă, ca o piață rea, ne stă Dunărea în cale.

Știm noi: când zici «peste munți», și-se nmlădie înima. Când zici «peste Dunăre», par'căl vorbi de țara altuia...

Frați dobrogenii, ca în toate zilele vieții voastre de pribegie, dovediți și-acum că a doua cămășă vă este de împărțit.

Uitați-vă pe voi și dați-vă obolul pentru nenorociți... dar — nu-i alegeți!

Cruțiu-Delăsăliște

Portul Constanța

de Ing. Const. BUȘILĂ.

După ce lucrările de legătură ale drumurilor de fier din țară, cu cele din Dobrogea erau asigurate, amenajarea unui port la Mare, deschis comerțului internațional, devenea o chestiune de cea mai mare necesitate pentru propășirea țării și nu mai putea fi amânată. Cu ocazia inaugurării podului de peste Dunăre, la 14 Septembrie 1896, Regele Carol spunea: «Aruncăm acum o privire, mai departe la «Mare, pe această nemărginită cale de apă unde s'a înscuibeză nesemnăratele drumuri sale mișcătoare întregii lumi, care răspândesc bogățiile asupra națiunilor; prin portul de «la Constanța, podul peste Dunăre ne deschide această cale largă, care va spori într'un mod neașteptat relațiunile noastre comerciale și va asigura dezvoltarea noastră «mericiană». Pe baza studiilor făcute, în toamna anului 1896 încep lucrările de mărire și amenajare a portului Constanța, care era destinată să devină un «port de «șlagăie pentru țară, mai ales când putem sătrage o parte din traficul dintre Engistura, «India și Australia și fiindcă linia Londra-«Constanța-Alexandria este astăzi dintre «state cea mai scurtă: ea este strălucită în «111 casari, aceasta era un rezultat care «ne poate umple de cea mai ve «mulțumire»).

Lucrările se execută dela 1896 până la 1909 «sub conducerea d-lor I. B. Cantacuzino (1896—97); G. I. Duca (1897—99) și Anghel Saligny (1899—1909), fiind una din cele mai importante lucrări executate la noi în țară, exclusiv prin munca și inteligența românească; concepțiile și proiectele sunt datorite inginerilor români, cari au avut și toată conducerea și executarea lucrărilor; munca a fost făcută de meseriarii și muncitorii români. Lucrări în valoare de peste 100 milioane lei, sunt înscugurate la 27 Septembrie 1909, cu care

caz Regele Carol a constatat că: «Cu «drept căvenit putem privi acest port ca un «factor «de căpătens al propășirii noastre economice și ca o mândrie națională, care se pune în «legătură statornic și directă cu țargurile «străine, mai ales cu apusul Europei, care «este cel mai mare cumpărător al produselor «naștre naționale».

În locul micului port dela 1878 Constanța devine un port modern, protejat de furia valurilor mării și amenajat cu cheiuri și instalațiuni pentru manipulara produselor de importat și exportat. Deschis navigațiunii tot cursul anului, portul Constanța era destinat a completa mișcarea porturilor dela Galați și Brăila, devenind unul din mijloacele cele mai importante în dezvoltarea economiei țării.

Vechiul bazin de circa 4 hectare este înglobat în marile bazinuri ale noului port, care reprezintă o suprafață de 60 ha fără bazinul avantportului, care ocupă 14 ha și care este suficient adăpostit pentru a permite staționarea vaselor pe timp de iurtună.

În locul unei protecții pe 200 m lungime și de o mică înălțime contra furiei valurilor dinșpre largul mării, Constanța astăzi este protejată prin circa 3000 m diguri, dintre cari 1377 m spre largul mării, pe care s'a construit un puternic diu de apărare, care oprește furia valurilor, asigurând liniștea necesară operațiunilor în interiorul portului.

În locul celor 200 m chei de lemn, primitiv, ce portul Constanța avea pe timpul dominațiunii otomane, astăzi portul are mai mult de 6400 m cheiuri solid construite în piatră și prevăzute cu cele necesare pentru legarea vaselor ce operează în port.

Utilajul necesar unui port ce lipsea cu totul la 1878 se găsește în abundență acum, servind manipulațiunilor de export mai ales, între cari prin natura produselor țării noastre portul Constanța era destinat a exporta materiale voluminoase (cereale,

1) Extras din discursul ținut de Regele Carol la 14 Octombrie 1896 cu ocazia punerii piului pietre a marșii dig de apărare dinșpre largul mării.

SE 'NIORO REFUGIAȚII

Memorial lui P. Ștefănescu

Se 'nfățișează vântul și ne surdă Carpații... Spre vechile distrușe se 'ntorc Refugiații...

Revin îcăuți... și mătăi peșterii lor și grații. Nămăzi-poști, nărmăni, reșin ca tot alaiul...

Si vatra pustiită cu satele 'n ruină, In loc să le distrugă amorul ce-i domină...

Si 'n asta nu-i durere... o, resemnări sublime! - Durerea-i că la dănsii nu mai gândește nime...

- Soție amărită ori mamă 'ndoliată. Sosind iar la căminu-ți, la casa dărdămată...

Privind amurgul dulce al zilei care moare, Gândind la toți căzuții de câmpul de onoare...

Aprinde-ți dorința suflet, iar fiiilor ce ai Această sfântă pildă de-apurări să le-o dai...

Că lătal lor trăiește destelenind ogorul, Plătind tributul Țării-i deschise viitorul...

Si sfânta mângâiere călăți-o în mândria De care dând dovadă n'aude România...

Iar voi, bătrâni ai noștri, ce 'n munci vă oțerităl, Voi cari și altă dată Dobrogea o 'nflorităl...

Că dobrogeanul, mândru, muncind cu sărg și spor, A suferit... dar n'a fost nici când un cerșetor...

Martie, 1919. Crușin-Delastălește

In curs pregătirii de mare lăut

Un grup de domni primari din Constanța și anume d-nii Ș. Tăbăcariu, I. Costăcea, Ștefănescu și Bărbulescu...

Inițiativa luată de domnii numiți mai sus răspunde la timp unei necesități absolute și înainte de a îndemna pe părinții de a profita de această ocaziune...

Cuția cu scrisori

De la Director. Fina-vor a de publicității săcurata scrisoare. Cu stima, Theodor S. Nicolof...

INFORMATIUNI

Politice. Săptămâna trecută a fost prins la Constanța un conte ungar, care, după declarația făcută...

Ultimul care a coborât drapelul bulgar la Constanța a fost cunoscutul comerciant Teodor Cănel...

Numiri. Amicul nostru d. Onuș Rigani, pentru care apăruse decretul de numire în postul de prefect la Iuzăi...

D. Paul Guma a fost numit prefect-la Calliacra.

D. I. Ciocan a fost numit inspector școlar în Dobrogea.

D. Const. Negara, fost șef de birou la Prefectura din Tulcea...

Seniara. D-na Olga Sculi a fost numită profesora de matematică la școala profesională din Bazargic...

Electorație. Conform înaltului Decret-Lege electoral publicat în 'Monitorul Oficial' No. 273...

Dezastrele. Conform înaltului Decret-Lege electoral, de mai sus, listele electorale întocmite de comună...

Hârșova. Pentru d. prefect. - D. Negulescu e rugat să ne răspundă, de ce n'a dizolvat până acum consiliul nostru comunal...

N. Popescu-Dobrogeanu. Din dărerile obștești. - Rar mi-a fost dat să asist la spectacolul mai strălător...

Saragea. A fost o despărțire dureroasă și făcută: până și pe pînășele copiilor cari petrecu convulsi lacrimile înghețate între gene...

Ecouri. Afliam cu plăcere că d-șoara Lanny Davidescu-Petru, se restabilește la Constanța și redeschide vechea și cunoscută casă de modă...

D. Const. P. Ștefănescu, avocat, s'a stabilit în Constanța, strada Tudor Vladimirescu No. 16.

S'a redeschis cunoscutul magazin de coloniale, delicate și tot felul de băuturi îndigene și străine...

Acum banda proiectantă a nouă întreprinderi: construirea unei mări și construirea unei fabrici de paste alimentare în port.

Afliam cu plăcere că succursala Băncii Marmorosch, Blanc & Co din Constanța și-a reluat activitatea...

De anulul deschiderea Agenției principale a Societății române de asigurări generale, 'Generala' la Banca Marmorosch, Blanc & Co la Constanța.

Militare. Marele Cartier General a numit următorii președinți ai consiliilor de recrutare...

Alimentare. După telegrama Ministerului respectiv vagonul de făină ar costa franco-două lei 19.750...

Rația pâinei la Constanța s'a scăzut la 175 grame.

In timpul ocupațiunii, din cauza defectării ale conductei de apă de la Cernavoda...

In buzunarele unuia din delegații constanțeni, veniți săptămâna trecută în Capitală...

D. dr. V. Apostolescu s'a însoțit la Constanța și și-a reluat consultanținile în strada Cantemir No. 24.

Afliam cu multă plăcere de viața exilantă a noastră amicele Tulcei, d. Ovid Bucan, a avut de încercat o pierdere teribilă...

Afliam că tânărul Mihail Grigoriu, fiul distinsului nostru concetățean Grigore Grigoriu...

Baroul Constanței va avea astăzi un nou avocat dobrogean, căruia îi dorim toate succesele.

Afliam că înaintarea formalităților de exprierea din plasa Mangalia s'au petrecut norogul greu...

Afacerea cu tăbăcăria din Constanța, despre care am susținut în timp publicat s'a consumat...

Acum banda proiectantă a nouă întreprinderi: construirea unei mări și construirea unei fabrici de paste alimentare în port.

CORESPONDENȚA «DOBROGEA JUNI»

Enigee

Un primar care înțelege greutatea timpurilor. - Interesele continei noastre sunt încredințate unui primar de meserie...

Cerchezchii

Pentru cei în drept. - Situația locuitorilor din acest sat e disperată. Cădămnați a muri de foame...

Ma întreb: se poate o mai mare stupiditate? ... Acum când, toți ne întrebăm cu groază...

Cernavoda

Fabrica de ciment. - E de prisos să mai stăruim asupra însemnătății unui institut industrial de importanță...

Direcțiunea fabricii a adresat o cerere în acest sens ministerului de aprovizionare...

Un comisar abuziv. - Atragem înțelegerea atențiunii a d-lui ministru de Interne asupra purtării abuzive a comisarului din localitate...

Reclamațiunile au fost îndreptate și parchetului dela Constanța.

O Panama în perspectivă. - Nu știu dacă între cuvintele «pane» și «panama» poate exista vre-o legătură etimologică...

Prefectura de Constanța prinosându-i la un moment dat 4 vagoane de făină...

Ne place a crede că acest abuz nu va fi consumat până în cele din urmă.

Un mare semn de încreștare. - Cu ocazia conflictului unor alimente dela d. Costi Căcancic...

Hârșova

Situația în localitate. - Apucând drumul dela Cernavoda în jos pe malul drept al Dunării...

Canlia

Pentru d. prefect. - D. Negulescu e rugat să ne răspundă, de ce n'a dizolvat până acum consiliul nostru comunal...

Saragea

Din dărerile obștești. - Rar mi-a fost dat să asist la spectacolul mai strălător...

A fost o despărțire dureroasă și făcută: până și pe pînășele copiilor cari petrecu convulsi lacrimile înghețate între gene...

Oâsi-se-va la Constanța un al doilea Christ, care să-i întămpine cu aliește și mângâietoarele cuvinte: «Lăsați copiii să vină la mine!»

petrol și lemne) și a importa materiale scumpe...

Pentru cerealele Constanța dispune azi de 3 magazine sistematice cu silozuri (doi complete iar celui de a treia lipsindu-i instalațiunile mecanice)...

Pentru petrol s'au făcut instalațiunile moderne formate din linii de descărcare, rezervorii pentru depozitarea diercitilor produse...

In afară de instalațiunile principale pentru manipularea cerealelor și produselor petrolifere...

De la 1878 de când portul Constanța a eșt de sub dominațiunea otomană și a devenit românesc...

CUM SE ABITA IN NUMELE DOBROGENILOR

- Silozuri: Dumitru Petrof, Vasile Ivanof, Gheorghe Feneof, Ios Marinof, Ș. Dava Vasilef. Niculiță: V. T. Bălanof și N. Tănăf. Kalebiol: Vasile Sialof, Alifanof, Dumitru și Ivan Căsanof. Lăpota: N. Tăp și Anghele N. Tănăf. Păreșbiol: Calof Ivanof. Bagher: Gheorghe Dumitru și Ș. Căsanof.